

6.søndag efter påske 2020

722 – 300 – 696

321 – 724

Det er en god tid nu: ”Solen stråler over vang”/”Nu blomstertiden kommer”, og vi føler os måske ét med naturen, hvor alt springer ud og blomstrer. Det er næsten for godt til at være sandt. Men det *er* sandt, og vi har lov at nyde det. Nydelsen bliver endda endnu større, hvis vi opfatter et liftligt forsommervejr som tegn på Guds kærlighed.

Selv den mest verdslige sommersang kan ikke lade være med at nævne Guds kærlighed, hør blot: ”En yndig og frydefuld sommertid i al sin herlighed, den glæder og trøster så mangan én, alt ved Guds kærlighed”

Sommeren er et udtryk for Guds kærlighed, måske et banalt udtryk; men det føles godt, og en god følelse er et godt udgangspunkt. En god gnist eller glød er ligefrem nødvendig for at tænde det kærligheds bål, der skal vedblive at brænde, langt ind i vinternætterne og døden.

Den lune forsommervind opvarmer hjerterne til det, der er nerven i al kristendom: Kærlighed. Og Guds

6.søndag efter påske 2020

kærlighed, det er altid kristelighed: Guds kærlighed gør os lige med Kristus, kristelige, gør at vi kan opføre os (ordentligt, nej) kristeligt over for hinanden, elske hinanden, som Gud elsker os. Og helt ærligt: hvis Gud kan elske sådan nogle som os, kan vi vel også elske hinanden!

Guds kærlighed til os er ikke af ringere kvalitet, end den Han har til sin egen enbårne Søn. I det hele taget kan kærlighed ikke gradbøjes; den er et enten-eller. Derfor kan vi heller ikke konkludere, at hvis modgang forhindrer os i at kunne nyde sommervejret, så elsker Gud os nok ikke. Nej, for så bliver Guds kærlighed vores egen præstation. Vi kan ikke ved nok så stærk en tro (eller nok så ukueligt et håb) sætte os ud over barske vilkår som f.eks. sygdom og død. Men vi kan tro og håbe, at selv når det ser sort ud, omslutes vi af Guds kærlighed. Ja, hvis det ser sort nok ud, kan vi faktisk ikke andet.

I dagens episteltekst citerer Paulus et sted fra Salmernes Bog: ”På grund af dig dræbes vi dagen lang, vi regnes for slagtefår” Med andre ord: Selv som Guds

6.søndag efter påske 2020

elskede barn slipper vi ikke for forfølgelse, angst, sygdom eller død. Hans store kærlighed til os kommer nærmest til at stå i latterlig kontrast til det, vi kan blive udsat for i verden. Og især hvis vi bekender Kristi kærlighed i verden og forsøger at leve den ud i forholdet til andre, vil vi føle det som om vi ”dræbes dagen lang og regnes for slagtefår”. Men det er ikke verden, vi skal forsøge at blive ét med; det er en umulig opgave, for verden forandrer sig hele tiden. Det er ham, hvis kærlighed aldrig forandres, som vi skal blive ét med.

Guds kærlighed er en kærlighed, der følger og forfølger os, opsøger os, hvor end vi er. Gud *vil* være ét med sine mennesker, og hans vilje er stærkere end vores, så til sidst skal han nok få sin vilje. Kærlighed er at være/blive ét (med hinanden = med Gud). Tre gange siger Jesus det i teksten: at de alle må være ét, for at de skal være ét (lige som han og Faderen er ét), for at de fuldt ud skal blive ét (nemlig i kærligheden).

Guds kærlighed er som en ballon, der altid er sprængfyldt med luft, fordi Helligånden bliver ved at

6.søndag efter påske 2020

blæse den op. Den bliver aldrig slatten eller taber pusten. Men dens luft skal også bruges, så ballonen ikke sprænges. Ånden skal lige så langsomt sive ud og omsættes i kærlighedsgerninger for medmennesket.

Et godt udgangspunkt for denne ballonøvelse er at føle sig elsket af Gud. Kærlighed må godt være en følelse, f.eks. følelsen af at være ét med den natur, som lige nu genopstår fra de døde. Kærlighed er i det hele taget at være ét med noget eller nogen. Men hvordan går man fra den umiddelbart dejlige følelse af at være ét med naturen i maj måned, til også at være ét med sin familie i november måned, og være ét med Gud, når livet ikke ser lige så lyst og lovende ud, som naturen lige nu gør? Følelsen af kærlighed er ”kun” et skridt på vejen til fuld kristelighed. Men et nødvendigt skridt. Kristeligheden må nemlig aldrig blive sur pligt; den skal være optændt af den oprindelige kærlighed, den, som Gud viser os ved umiddelbart at omgive os med dejlige ting. Vi er nødt til at tændes af den umiddelbare glød, f.eks. glæden over altings

6.søndag efter påske 2020

genopståen her i maj, før vi kan brænde ærligt og oprigtigt for vores medskabninger og elske dem.

Vi er ét med alle mennesker i tro og håb og kærlighed. Men det bliver mere kristeligt, når Paulus siger (1.Kor.13,13): Størst *af dem* er kærligheden. Troen og håbet hører op [471,4], når Guds kærlighed bliver alt i alle (gør alle ét). Gud har givet os sit ja, og i løbet af sommeren vil flere og flere elskende give hinanden deres ja, enten for Guds alter eller på rådhuset. Så det *er* en god tid, vi er i nu. Men det bliver bedre endnu! Der er én, der har god tid til os, også når vores tid er forbi. Han har evigheds tålmodighed med os, det har dem, der elsker os; og det gør Han, hvis ur ikke tæller timer, men hvis skaberværk skal blomstre nu og altid og i al evighed. Han er Kristus; ham, som Gud elskede fra før verden blev grundlagt. Og pga. Kristus elsker Gud også os; og han gør det i al evighed, dvs. også længe efter at verden er ødelagt, og den gode tid forbi.

Amen

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid,

6.søndag efter påske 2020

og i al evighed. AMEN.

Gud i det højeste, Himmelske Fader! Tak for din kærlighed til verden. Lige som du oprejste din Søn fra de døde har du genfødt os til et levende håb, da vi blev døbt. Giv os nu at udfolde det levende håb og glæden over det evige liv, så længe vi lever, så vi går alle medmennesker i møde med din fred, frie i din nåde og bundet i kærlighed til dig og til dem.

Vi beder for alle, der lider, alle der er syge eller døende, og vi beder for dem, der har mistet. Vær du hos os, Gud, når vi står magtesløse over for døden. Forlad os vor skyld. Giv os din fred.

Så beder vi for verden, som den ser ud lige nu. Vi beder for alle, som må flygte fra krig. Vi beder for dem, som færdes på havene eller er på arbejde dér, for alle danskere i udlandet og for alle udlændinge her. Gud, vi beder dig for vores land og folk: Bevar alt, hvad der er godt. Giv visdom og dømmekraft til det danske folketing, regeringen og domstolene. Bevar hendes majestæt Dr. Margrethe 2. og hele dronningens familie, ja, velsign og bevar os alle, Gud, og gør os til ét med din Søn frem til opstandelsen og det evige liv. [Amen] [→ Fadervor]

Lad os med apostlen tilønske hinanden...

Vor Herre Jesu Kristi nåde
og Guds kærlighed
og Helligåndens fællesskab
være med os alle!

Amen